

Banker til at deltage i Raadslagningen om Diskontoens eller Rentens Forhøjelse eller Nedsættelse. Men at give Finansministeren denne Beføjelse, forekommer mig ikke at være uden Betænkelighed. Imidlertid mene mine Meningsfæller og jeg, at Lovforslaget, som det nu foreligger, bør søges gennemført snarest, og vi ville gerne bidrage dertil, idet vi haabe, at Udvalgsbehandlingen vil kunne raade Bod paa et og andet, som vi kunde ønske ændret.

Dalsgaard: Jeg skal ikke komme dybt ind paa Sagen, da jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at som Forholdet nu ligger for, vil dette Ting temmelig sikkert tiltræde det foreliggende Forslag, ikke blot i Princippet, men ogsaa med Hensyn til alle dets væsentligere Enkeltheder. Jeg skal kun sige, at jeg ogsaa finder, at det i det væsentlige er i en heldig Skikkelse, Forslaget fremkommer, og særlig finder jeg det rigtigt, at man agter at gaa til at forlænge Nationalbankens Privilegium til Pengesedlernes Udstedelse fremfor at gaa til Oprettelsen af en Statsbank. Det sidste vilde utvivlsomt være mindre heldigt, vilde ikke byde den Sikkerhed for Ordningen af vort Pengevæsen og vilde sikkert ogsaa blive væsentlig kostbarere, eller rettere mindre indtægtsgivende for Statskassen. I det væsentlige kan jeg ogsaa tiltræde Lovforslagets Enkeltheder, men jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at mig forekommer det, at den Afgift, som det er foreslaaet, at Banken skal svare til Statskassen, er meget moderat ansat. Det er jo saadan, at efter de ny Dækningsregler faar Nationalbanken frigjort ca. 20 Mill. Kr. af sin Metalbeholdning, og endelig faar den væsentlig lempeligere Dækningsregler for den overskydende Seddelmængde efter de ny Bestemmelser end efter de gamle. Jeg tror derfor, at Afgiften er meget moderat ansat. Det er muligt, at den i Øjeblikket er stor nok, men jeg tror, at saasntart der er gaaet nogle Aar, vil det vise sig, at den snarest er for lille, og jeg kunde ogsaa have ønsket, at den havde været fastsat paa en noget anden Maade. Jeg synes nemlig, at den faste Afgift, de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig, skulde have været sat i et vist Forhold til Seddelmængden. Det er jo Seddeludstedelsen,

der er Privilegiet, det er denne Ret, Banken skal betale for, og det er den, den har sin store Indtægt af, og da Indtægten af Seddelretten selvfølgelig staar i et vist Forhold til Seddelmængden, synes det mig, at det havde været naturligt, om Afgiften havde været sat i et vist Forhold til denne. Seddelmængden stiger jo stadig. I Statistisk Aarvog for 1897 er det oplyst, at Seddelmængden den Gang var 85 Mill. Kr., i Statistisk Aarvog for 1902 viser det sig, at Seddelmængden da var stegen til 103 Mill. Kr., og ifølge Statistisk Aarvog for i Fjor var Seddelmængden yderligere stegen til 116 Mill. Kr. Det er en Stigning af 31 Mill. Kr. i 9 Aar, altsaa en Stigning af ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, og der er vist al rimelig Udsigt til, at denne Stigning vil fortsættes, maaske endogsaa snarere efter en større Maalestok. Det synes mig da, at der ikke er rigtig god Mening i, at den faste Afgift skal være den samme, enten Seddelmængden er f. Eks. 120 Mill. Kr., eller den er 220 Mill. Kr., og der er vist ingen, som tør paastaa, at vi ikke inden 1938 kunne naa det sidst nævnte Beløb, maaske endogsaa overskride det ret væsentligt. Jeg tror ogsaa, at den Kursstigning paa Nationalbankaktier, som fandt Sted paa Børsen straks efter Forslagets Forelæggelse, vidner om, at Børsen noterer den foreslaaede Afgift som meget moderat. Der er dog nu sikkert intet ved dette at gøre, det er vist af de Bestemmelser, som det nu er for sent at tænke paa at faa forandrede, og jeg erkender ogsaa, at det er ikke Hovedsagen at faa den størst mulige Afgift presset ud af Banken. Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at Bankens første Bestemmelse, som det hedder i Oktrojen af 1818 § 3, fremdeles maa være: „at virke frem til at befæste et sikkert Pengevæsen i Landet“. Saa kommer det først i anden Række, at Statskassen faar fuldt Vederlag for det Privilegium, som overlades til Banken.

Der er en anden Ting, jeg vil sige et Par Ord om. Det er det i det andet Ting meget omdebatterede Filialspørgsmaal. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man ved det Forslag, der blev stillet af et Flertal i Folketingets Udvalg, om Oprettelsen af indtil 8 ny Filialer, naar Nationalbankens Aktiekapital blev forøget, gik